

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXIV | 20. oktobra 2025 - Buenos Aires, Argentina | Št. 20

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

MLADINSKO ROMANJE V LUJÁN 2025

Leto 2025 je za svetovno Cerkev jubilejno leto upanja. Romanje peš zelo pomaga pri ponovnem odkrivanju vrednosti tišine, truda in molitve. Zato ni naključje, da romanje izraža temeljni element vsakega svetega leta.

V tem okviru smo se mladi 4. oktobra udeležili 51. peš romanja mladih v Luján. V soboto smo se zgodaj zjutraj zbrali v Slomškovem domu, kjer se je začela naša romarska pot. Po prejemu blagoslova g. Francija Cukjati, zdravstvenih navodil in vsega potrebnega za romanje smo se okoli 8. ure odpravili na pot.

Več kot 40 mladih je svoje romanje začelo v spremstvu g. Roberta Bresta, g. Gašperja Mauka ter bogoslovcev Erika in Jhona. Prve kilometre smo preživeli v molitvi in petju; čas je hitro minil in kmalu smo prispeli do prve postaje. V Merlu nas je skrbna oporna skupina, ki je letos štela 24 pomočnikov, z veseljem sprejela, postregla in nam pomagala pripraviti se za naslednji del poti.

Malo več kot polovico poti smo že osvojili, nato pa so se še pridružili novi romarji. Zadnja postaja v General Rodríguezu je končno združila vseh 150 romarjev.

Zdravstvena skupina, ki so jo letos sestavljale Cvetka, Maruša, Emi, Sonja in Irina nas je spremljala in po potrebi poskrbela, da smo

zadnje ure hoje brez težav premagali. Ostala oporna skupina in romarji, ki so bili bolj svežih nog, so pomagali tudi pri delitvi malice.

Po molitvi, petju in zadnjih navodilih smo se odpravili proti naslednji postaji – Marijino svetišče v Lujánu. Mladi, družine, mladi in mladenke, končno vsi, smo zadnji del romanja prehodili vsak v svojem ritmu. Po utrudljivi celodnevni hoji pod močnim soncem je nastopil večer in kar naenkrat smo zagledali razsvetljeno baziliko. Na trgu so nas sprejeli s toplim golažem in juho. Udeležili smo se svete maše ob 22. uri, posneli tradicionalno skupinsko fotografijo ter se s prijatelji in družinam še malo slikali. Nekateri so si vzeli čas in stopili tudi v baziliko, nato pa smo se okoli polnoči vrnili domov.

Letošnje romanje je bilo za vse nekaj posebnega — ne le zaradi velikega števila udeležencev, česar smo veseli in hvaležni, ampak predvsem zaradi jubilejnega leta upanja. Med hojo so nas spremljale misli papeža Frančiška o upanju, ki jih je opisal v pismu za sveto leto. Marijo pa smo častili in prosili z molitvijo rožnega venca ter s pesmijo.

Mladinski odbor se iskreno zahvaljuje vsem romarjem, prostovoljcem oporne skupine, medicinskim sestram, kineziologinjam, duhovnikom in bogoslovcem, ki so omogočili letošnje mladinsko romanje k Mariji v Luján.

SDO-SFZ

Mladina slovenskih domov v Buenos Airesu (malo manj kot 150 nas je bilo) se je tudi letos s svojo organizacijo pridružila velikemu romanju iz Buenos Airesa k Devici Mariji v Luján, ki se ga vsako leto udeleži več kot milijon romarjev. Romanje traja cel dan, kar pomeni, da smo v povprečju za 60 km hoje romarji naše skupine potrebovali 14 ur. Podarjen nam je bil zelo lep sončen dan, kar pa je pomenilo tudi precejšnjo vročino. Izkušnja romanja je neverjetna. Čeprav velik napor ter pravi preizkus za telo in psiho, je tudi čas velikih milosti. Prevzame te nepretrgana reka ljudi, v kateri sobivajo medsebojna solidarnost in spodbuda, molitev, navdušeni vzkliki k Mariji, ritmi latino glasbe in vonj po asadu (Argentinski žar). Bogu hvala za oporno skupino, ki nas je romarje spremljala na poti in nam nudila hrano, pijačo in medicinsko oskrbo. Človek res občuduje njihovo požrtvovalnost in skrb, še posebej pa to, kako se mladi rod ob pomoči odraslih zna z vsemi razpoložljivimi sredstvi zavzeti za projekt in ga odlično izpeljati. Hvala vam in vsem soromarjem za besede pozornosti in spodbude. Skupino smo spremljali štirje duhovni poklici, dva bogoslovca skupnosti Verbo Encarnado (IVE) Erik iz slovenske skupnosti v Buenos Airesu in Jhon iz Ekvadorja ter dva duhovnika slovenske skupnosti v Buenos Airesu Robert in Gašper.

Gašper Mauko

SLOMŠKOVA PROSLAVA

V soboto, 27. septembra, smo se zbrali v Slovenski hiši, v spomin na Slomškovo delo in poslanstvo.

Pred proslavo smo se zbrali v cerkvi Marije Pomagaj. Pred začetkom so učenci 8. razreda molili desetko rožnega venca in pred tabernakljem molili litanije.

Sveto mašo sta darovala g. Franci Cukjati in g. Gašper Mauko. Prav lepo nam je razlagal o treh rečeh o Slomšku. Kako priti do svetništva? Moramo se truditi, imeti moč in delati dobra dela, ker vsi smo mladi in se učimo skupaj rasti na isti veji. Vemo, da je bil on dober učitelj in katehet in je znal podajati kar je znal tako, da bo naše življenje boljše. Na koncu je pa še prosil naj on vodi naše korake do svetništva.

Po obhajilu smo učitelji dobili posebni blagoslov, naj Bog Oče, Sin in Sveti Duh vodi naše korake in naše učne ure.

Po sveti maši smo se podali v dvorano, kjer je sledila akademija.

Najprej sem pozdravila vse navzoče, posebno otroke. Za začetek so učenci Rožamano-ve šole pripravili prizor »Rojstvo na Slomu«. Prav lepo so dobri angeli obdarovali malega Antona Martina z dobrotami in vrlinami.

Kot vemo, je bil škof Slomšek buditelj narodne zavesti in je vedno tudi polagal važnost slovenstvu, narodu, jeziku, kulture in seveda to tudi je naša pripradnost, ki jo želimo podajati naprej kot vrednota. Nato so nas razveselili otroci Prešernove šole, ki so plesali folkloro iz raznih regij Slovenije.

Prišla je na vrsto Jegličeva šola, ki nam je zapela pesem »Dobro jutro« in povedala zanimive točke Slomškovega življenja.

Balantičeva šola nas je pa popeljala v svet otroške domišljije, modrosti, nežnosti ter topline doma. Prikazali so nam prizor o »Kruhu«, povezaneta s slovenskimi reki in pregovori in s tem dokazali, kako ljubezen do domovine raste že v otroškem srcu.

Učenca Baragove šole pa od začetka nista hotela poslušati Slomškovih naukov, zato sta želela kam drugam namesto v šolo. Uprizorili so »Potepena šolarja« in prikazali, da sta slabo ravnala.

Za konec nam je Slomškova šola podarila še tri pesmi, zadnja je bila o prijateljstvu. Naša posebna želja je, da bi otroci ostali vedno prijatelji med seboj in Jezusovi prijatelji in vedno delali dobro.

Za konec smo pa vsi skupaj zapeli Slomškovo himno ob spremljavi ge. Luček Kastelic.

LvS

NAŠ POGOVOR | *Veleposlanica Tina Vodnik*

S Svobodno Slovenijo se je pogovarjala nova veleposlanica Republike Slovenije, Tina Vodnik, ki je pred nedavnim nastopila službo.

→ **Prišla si v Argentino kot sedma veleposlanica Republike Slovenije, odkar je bilo v Buenos Airesu leta 1994 odprto veleposlaništvo. Kako bi se predstavila našim bralcem?**

Lep pozdrav vsem skupaj, najprej vam v uredništvu Svobodne Slovenije, pa tudi vsem vašim bralcem, Slovenkam in Slovencem, ki živijo v Argentini ter drugod. V veliko čast mi je, da lahko predstavljam Republiko Slovenijo, vsem nam ljubljeno deželo, v Argentini, ki je za Slovenijo ena od najpomembnejših držav v Latinski Ameriki. Nikoli ne bomo pozabili, da je Argentina leta 1992 priznala Slovenijo kot ena izmed prvih držav v tem delu sveta, predvsem zahvaljujoč močni slovenski skupnosti tukaj.

Prihajam iz gorenjskega konca Slovenije, kjer lahko vidim Triglav vsak dan, če je lepo vreme. Živim v Retečah pri Škofji Loki. Z mojem Juretom Vodnikom imava dva sinova, Jakoba Jerneja, ki bo letos star 20 let, ki študira na šoli za inženirje v mestu Compiègne v Franciji, in mlajšega sina Leona Davida, ki je star 15 let, in je tukaj z nama v Argentini.

Sem oseba, ki rada trdo dela. To je najbrž ena od pomembnejših vrlin, ki so mi jih vcepili moji starši. Pri delu sem usmerjena na dosego rezultatov. Izredno cenim ekipno delo, saj brez sodelovanja ni mogoče doseči dobrih rezultatov. Rada hodim v naravo in se odpravim v hribe, katere mislim, da bom tukaj malo pogrešala, saj niso ravno na dosegu roke. Rada tudi kuham, ko imam čas, vsakič kaj novega, saj se priprave vedno iste jedi kmalu naveličam. Rada se ukvarjam tudi z aranžmajem rož. V času svojega triletnega bivanja na Japonskem sem se naučila izdelovati ikebane, ki so čisto nekaj drugega, kot jih poznamo v Sloveniji. Postala sem tudi učiteljica ikebane japonske šole Sogetsu. S tem bi želela v Buenos Airesu nadaljevati, saj me ukvarjanje z rožami posebej pomirja.

→ **Kakšna je bila tvoja poklicna in diplomatska pot pred prihodom v BA?**

V Ministrstvu za evropske in zunanje zadeve so me dolgo časa klicali »gospa Evropa«, ker sem se na magistrski študij, ki sem ga opravila v Belgiji, specializirala za evropske politike. Na tem področju sem delala več kot 12 let. Nekaj let po zaposlitvi v Službi vlade za evropske zadeve sem bila poslana v Bruselj na naše Stalno predstavništvo, kjer sem sodelovala pri našem prvem predsedovanju Evropski uniji leta 2008.

Ko sem se oktobra 2011 vrnila iz Bruslja v Slovenijo, slednje nisem želela več zapustiti. V družini so me morali malo spodbujati, da sem se prijavila za delo na našem Stalnem predstavništvu pri Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) v Parizu, kjer sem ostala pet let. Delo pri tej organizaciji mi je bilo bolj razgibano kot v Bruslju, saj sem imela priložnost spoznati tudi kolege iz ZDA, Mehike, Čila, Avstralije, ki jih v Evropski uniji ni. Prav tako sem se spoznala procese

priprave proračuna organizacije, kadrovske postopke, nujnost usmerjanja na rezultate, ki so bili temeljni delovanja organizacije. Danes mi to pri delu še kako prav pride. Prav posebej se spomnim načela, da mora imeti vsaka, še tako majhna pobuda, ciljni namen in vrednost, po angleško smo temu rekli »value for money«.

Takoj po Parizu leta 2020 sem odšla na delo na naše Veleposlaništvo v Tokiu, ravno v času covida. Tam sem bila konzul, hkrati pa sedem mesecev tudi odpravnica poslov. Po vrnitvi v domovino leta 2023 sem za dve leti prevzela enega izmed težjih sektorjev v ministrstvu in sicer Sektor za Afriko in Bližnji vzhod, v katerem po napadu Hamasa na Gazo 7. oktobra 2023 delovne razmere niso bile več normalne. Pokrivali smo več kot 60 držav in s sodelavci delali dan in noč. Veliko je bilo obiskov na Bližnji vzhod in v Afriko. Najbolj mi je ostal v spominu obisk Sirije po padcu Asadovega režima v začetku februarja letos, pa seveda obisk mejnega prehoda Rafah, ki je od Gaze oddaljen le nekaj ducat metrov, na strani Egipta.

→ **Ali si prvič v Argentini? Kaj si do zdaj vedela in poznala o naši državi?**

Tokrat sem v Argentini drugič. Obiskala sem jo maja letos, ko sem se pripravljala na službeni prihod v to državo. Argentino sem poznala že prej, saj tukaj živi nekaj mojih sorodnikov. Iz časov Pariza sem tudi sledila »nesrečni« gospodarski zgodbi te države. Vedela sem tudi, da je slovenska skupnost tukaj zelo močna in aktivna. Prav tako sem poznala naravne lepote te države in vedela, da so ljudi zelo odprti in topli. Vsi poznamo znamko Patagonia, pa Ognjeno zemljo. Prav tako smo vsi diplomati seznanjeni s sporom glede Malvinških otokov, saj ga posebej spremljamo tudi zaradi odnosov med Kitajsko in Tajvanom in nenazadnje zaradi odprtega mejnega vprašanja med Slovenijo in Hrvaško.

→ **Kako ocenjuješ odnose med Slovenijo in Argentino, na katerih področjih so močnejši in na katerih šibki? Kako meniš, da bi jih lahko okrepili?**

Odnose med državama ocenjujem kot dobre, brez odprtih vprašanj. Bi si pa želela, da se okrepijo obiski obeh strani, prav tako pa, da bi povečali storitveno in blagovno menjavo med državama. V času priprav na mesto veleposlanice in predstavitve v Odboru za zunanjo politiko v Državnem zboru Republike Slovenije sem si zadala nekaj prioritet za Argentino. Najprej je skrb za Slovence in njihove potomce, spodbujanje kulturnega sodelovanja, na tretjem mestu pa je krepitev gospodarskega sodelovanja. Veseli me, da v Argentini deluje slovensko-argentinska gospodarska zbornica SLO-AR, s katero nameravamo v prihodnje izpeljati nekaj konkretnih projektov. Pred prihodom sem se sestala s kar nekaj predstavniki slovenskih podjetij, ki si želijo vstopiti na argentinski trg. Tem podjetjem nameravam posebej pomagati. Prav tako želim krepiti sodelovanje s provincami, še posebej s tistimi, kjer živijo Slovenci. Upam, da bomo kmalu podpisali sporazum o digitalizaciji s provinco Buenos Aires, ki je v pripravi že nekaj časa.

→ **Prvenstvena naloga veleposlaništva je prav gotovo ta, da predstavlja Republiko Slovenijo pri Argentinski republiki. Kakšne načrte ima veleposlaništvo za nadaljnje sodelovanje med državama?**

Mislim, da je bilo storjeno veliko delo s selitvijo veleposlaništva v nove prostore, ki so sedaj prvič v lasti Republike Slovenije. Na tem mestu bi se želela zahvaliti tudi tistim Slovencem v Argentini, ki so pomagali pri dosegu tega cilja.

Načrtov za naprej imamo kar nekaj. Kot rečeno, bi si želela, da Slovenija nadaljuje z visokimi obiski v Argentini, ne le na ravni vlade, ampak tudi parlamenta. Želeli bi si, da tudi predstavniki Argentine obiščejo Slovenijo. V naslednjem letu si med drugim želimo organizirati politične konzultacije med državama, ko bo tudi priložnost, da začrtamo nove skupne projekte. Krepiť si želimo gospodarsko sodelovanje, zato bomo v prihodnjem letu organizirali mešano gospodarsko komisijo. Želela bi si organizirati več srečanj med podjetji, ki so zainteresirana za sodelovanje. Prav tako bi si želeli dodatno krepiti znanstveno sodelovanje.

→ **Slovenija in Argentinska Republika sta podpisali več bilateralnih sporazumov: o kulturnem ter znanstveno tehnološkem sodelovanju pred 20 leti, nato pomembno Konvencijo o socialnem zavarovanju leta 2008, malo bliže pa sporazuma o gospodarskem sodelovanju in o programu delovnih počitnic. Kaj ti sporazumi konkretno pomenijo za nas, ki živimo v Argentini in smo morda celo slovenski državljani?**

Vsi navedeni sporazumi dajejo dobro osnovo za tesnejše sodelovanje med državama, kot je na primer znanstveni-tehnološki sporazum, ki velja od leta 2001 in omogoča udeležbo argentinskih znanstvenikov in raziskovalcev v programih Evropske unije ter obeh držav, obiske in izmenjave med znanstveniki idr. Na žalost se sporazum trenutno ne izvaja, ker zahteva sofinanciranje v enaki višini s strani obeh držav. Zaradi finančnih težav je Argentina prekinila vplačevanje v skupni sklad. Slovenija si želi ponovno oživeti navedeno sodelovanje in financiranje, zato bomo na Veleposlaništvu delali v tej smeri.

Konvencija o socialnem zavarovanju omogoča državljanom obeh držav, da lahko v Sloveniji uveljavljajo pravico do starostne, invalidske, vdovske in družinske pokojnine in pravica do dodatka za pomoč in postrežbo, v Argentini pa pravico do starostne, invalidske in družinske pokojnine. Torej daje državljanom obeh držav možnost, da se seštevajo zavarovalne dobe iz obeh držav za kasnejšo pokojnino. Konvencija daje podlago, za uveljavitev pravic pa morajo državljani sami pridobiti vso potrebno dokumentacijo.

Sporazum o gospodarskem sodelovanju je stopil v veljavo leta 2023. Kot že rečeno, imamo namen organizirati mešano gospodarsko komisijo. Predlagali smo organizacijo letos decembra, vendar se zdi, da jo bo mogoče izvesti šele naslednje leto. Ne glede na to, si želimo organizirati več srečanj, virtualnih in fizičnih, med podjetji na obeh straneh, ki so zainteresirani za sodelovanje. In teh je kar nekaj.

Sporazum o programu delovnih počitnic posameznikom, starim med 18 in 30 let, ki imajo zaključena dva letnika visokošolskega študija, omogoča bivanje in delo v drugi državi za obdobje dvanajstih mesecev. Želela bi si, da bi sporazum začeli izvajati v praksi, in da bi ga bolj širili med zainteresiranimi. Vem, da enaki sporazumi s Kanado, Avstralijo in Novo Zelandijo dobro delujejo v praksi, se mi pa zdi, da je v Argentini med zainteresiranimi posamezniki premalo poznan. Na veleposlaništvu bomo v prihodnje tako storili več za njegovo promocijo.

→ **Če upoštevamo že kar visoko število oseb, ki so se v zadnjih desetletjih iz Argentini selili v Slovenijo nam je jasno, da je od prej omenjenih izredno pomembna Konvencija o socialni varnosti, saj ima zelo konkretne (in pozitivne) posledice zanje. Ali se preverja učinkovitost Konvencije in morebitne spremembe?**

Da, tudi sama ocenjujem, da je Konvencija ena od najbolj pomembnih dokumentov za državljane obeh držav. Smiselno je, da posamezniki, ki jih zadeva konvencija, obvestijo pristojne organe o morebitnih težavah pri njenem izvajanju. Sama nisem seznanjena o tem, da bi se preverjala učinkovitost konvencije ali pa da bi se razmišljalo o morebitnih spremembah le-te. Razumem, da je bilo nekaj idej o posodobitvi konvencije. Če se o tem razmišlja, bi jih bilo vsekakor smiselno predstaviti v pisni obliki.

→ **Nekakšna dodatna posebnost službovanja v Argentini je veliko število Slovencev oziroma njihovih potomcev, ki tu živimo. Ustava RS in pa Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja te Slovence štejeta kot enakovreden del slovenskega naroda, za katere naj torej slovenska država tudi skrbi. Kakšen je tvoj pogled na ta skupni slovenski prostor, ki sega čez meje Slovenije?**

Slovenska skupnost naj bi v Argentini štelela več kot 30.000 Slovencev in njihovih potomcev. Slovenska skupnost je del Slovenije. Fizično sicer bolj oddaljena, vendar pa v duhu in besedi še kako živa, včasih se mi zdi, da veliko bolj, kot so ponekod naše lokalne skupnosti v Sloveniji.

Veseli me, da številne slovenske skupnosti tesno sodelujejo z Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu, še posebej pri financiranju projektov. Pozitivno sem presenečena nad visokim številom obiskov, predvsem na kulturnem področju. Skoraj vsak mesec imamo enega, če ne celo več obiskov v Argentini.

Morda bi lahko v prihodnje še bolje izkoristili vseslovenska srečanja, ki se že več kot dve desetletji organizirajo za Slovence iz vseh koncev sveta, za razpravo o vsebinskih tematikah in predlogih ter pobudah. Prav tako je še kar nekaj manevrskega prostora za krepitev sodelovanja v okviru Sveta Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu.

→ **V Sloveniji se večkrat govori o "argentinskem čudežu" in sicer zato, ker še danes mnogo potomcev Slovencev govori slovenski jezik in goji slovensko kulturo. Vendar, kakor pravi pregovor, ni vse zlato kar se sveti: soočamo se tudi z novimi težavami in izzivi, zlasti zaradi upadanja števila otrok, mladine in sodelavcev v slovenskih društvih. Kako lahko Slovenija pomaga, da se pridobi nazaj tiste, ki so pozabili na svoje slovenske korenine, kako lahko na tem področju sodelujemo?**

- Nadaljevanje na strani 3

NAŠ POGOVOR | *Veleposlanica Tina Vodnik*

- Iz strani 2

V Argentini je slovenska skupnost velika in najbolj živa ter aktivna med vsemi ostalimi slovenskimi skupnostmi v drugih državah. Želela bi si, da vsak v Sloveniji to na lastno kožo doživi in občuti. Mislim, da ne bi nihče odšel od tukaj, ne da bi se ga dotaknilo vsaj nekaj.

Veliko ste se žrtvovali, predvsem ob koncih tedna, da ste, poleg svojih služb in skrbi za vaše družine, zgradili objekte, v katerih se sedaj nahajajo slovenske skupnosti ter zbirajo Slovenci in njihovi potomci, ter ohranili slovenskega duha in slovensko besedo. K temu so zagotovo pripomogli vsi nekdani in sedanji učitelji, ki v sobotnih tečajih in srednješolskih tečajih že dolgo časa s požrtvovalnostjo skrbijo za ohranitev slovenske besede, pa tudi slovenske kulture, zgodovine, vere in običajev. Sama ocenjujem, da bi lahko, za tiste bolj oddaljene skupnosti, v prihodnje lahko uporabili orodja digitalizacije in jim omogočili učenje slovenskega jezika na daljavo.

Vem, da se s pomočjo sofinanciranja Ura da Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu organizirajo redni obiski Slovenije v okviru srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka, zaključek njihovega izobraževanja v slovenščini in o Sloveniji. Zelo je pomembno, da tudi mladi Slovenci iz Argentine obiščejo Slovenijo in na lastno roko doživijo domovino njihovih staršev in starih staršev. Eno od možnosti ponuja tudi neprofitna fundacija ASEF, ki tudi slovenskim študentom v Argentini omogoča pridobitev štipendije za 10-tedenski raziskovalni obisk v Sloveniji. Kot razumem, je interes za to v Argentini kar velik.

Želimo si tudi, da bi mladi podrobneje spoznali tudi naše veleposlaništvo. V nadaljevanju nameravamo organizirati redne obiske dijakov in srednješolcev, da se seznanijo tudi z našimi prostori in delom.

Na veleposlaništvu smo sicer vedno odprti

za pogovor in predloge na strani slovenske skupnosti tukaj. Želimo prisluhniti izzivom in predlogom slovenske skupnosti v Argentini in pomagati po naših najboljših močeh.

→ **Za konec pa prepustim besedo kar tebi...**

Naj za konec še dodam, da se tukaj počutim tako kot doma. Kot da naše domovine Slovenije sploh ne bi zapustila. Tukajšnji Slovenci ste mene in mojo družino res lepo sprejeli, še posebej določeni posamezniki. Na to ne bom nikoli pozabila. Moram priznati, da me marsikateri dogodek, pesem, jed v trenutku ponesejo nazaj v Slovenijo.

Vesela sem, da ste Slovenci v tujini prvi in najpomembnejši ambasadorji naše države v Argentini. To vedno povem. Brez vaših aktivnosti in dela tukaj, bi bila Slovenija tukaj zagotovo manj ali pa slabše poznana. Želim si, da bi objavili knjigo o vseh aktivnih Slovincih v Argentini, ki so prispevali h kulturnemu življenju, gospodarstvu in splošni blaginji Argentine na eni strani in Slovenije na drugi strani.

Skupaj si moramo prizadevati, da še naprej ohranimo slovenskega duha. Ki je navdihoval skozi tisočletja in ki je tudi obstal skozi tisočletja, tudi skozi slovenski jezik, nato pa z enotnostjo ustanovil in zgradil slovensko državo. Večkrat se sprašujem, kaj je tisto nekaj, zaradi česar smo stali in obstali. Vedno me navdihujejo dela in življenje Slovencev. Trenutno ponovno prebiram besedila o Žigi Herbersteinu, velikemu diplomatu in zgodovinarju, ki se je rodil na Kranjskem,

ki je bila takrat del Habsburške monarhije, in je živel konec 15. in v prvi polovici 16. stoletja. Kljub zasmehovanjem svojih vrstnikov, se je v Vipavi, kjer se je rodil, učil slovenščine, ki mu je leta pozneje pomagala na ruskem dvoru, da se kot odposlanec cesarja sporazumeval z ruskim carjem. Imel je tudi ključno vlogo pri pogajanjih o premirju z otomanskim sultanom Sulejmanom Veličastnim. Bil je eden redkih, če ne celo edini, ki pred njim ni ležal, ampak je lahko »le« klečal. Slovenci smo bili prisotni na pomembnih pogajanjih in ob pomembnih dogodkih. Pomembno smo prispevali k ideji združene Evrope. Podobnih Slovencev, v drugem času in drugačnih razmerah, je bilo skozi zgodovino še veliko.

Slovenci smo bili vedno dobro zorganizirani, znali smo se prilagoditi različnim situacijam, pa če so bile še tako težke. Govorili smo več jezikov, hkrati pa ohranjali svoj jezik. Imeli so jasno izdelane ideje, četudi niso bile vedno upoštevane. Veseli me, da vse navedeno odlikuje tudi slovensko skupnost oziroma Slovence v Argentini.

Veselim se tudi bivanja v tej lepi deželi, iskanja novih priložnosti za obe državi in skupnih projektov s slovensko skupnostjo.

→ **Tina, najlepša hvala za pogovor! Želimo ti nadvse uspešno delo v Argentini in se veselimo sodelovanja z veleposlaništvom.**

Pogovarjala se je Mariana Poznič

TURNIR PING PONGA V NAŠEM DOMU

V Našem domu se radi družimo in povese- lomo. Skozi leto se ob petkih zvečer zberemo in igramo naš priljubljeni šport- namizni tenis. Pridružijo se nam tudi mladi in starejši iz drugih slovenskih domov. Ob teh večerih smo vsi dobre volje, saj nas poleg igranja družijo pogovori, debate, smeh in navezuje- mo prijateljske vezi. Ob dobri pijači in jedachi preživimo prav lep večer. Večkrat na leto organiziramo tekmovanje - turnir ping pinga. Tako smo ga tudi v petek, 26. septembra.

Posebna zahvala gre Karlu Grozniku, ki je spretno pripravil in vodil turnir in vsem sode- lavcem, ki ga podpirajo. Tokrat se je vpisalo 18 igralcev, ki so igrali v dvojicah. Do finale so prišli Marjan Petkovšek in Marko Trpin ter Kristjan Šenk in Niko Oblak. Prvo mesto sta osvojila Kristjan in Niko. Čestitamo mladim zmagovalcem!

Veseli smo bili odziva. V bodoče vabimo vse, ki se nam želijo pridružiti, da nadaljuje- mo s prelepim športom, v zdravem in vese- lem duhu.

Vas pričakujemo!

NDSJ

ODTISI | *Včasih se je treba uščipniti*

Včasih se mora človek uščipniti, da se prepriča, če so določeni dogodki resnični. Namreč dogajajo se stvari, na katere ni bilo možno pred leti niti pomisliti, da bi se zgodili. Recimo: pred šestdesetimi leti ...

V goriško-tržaškem tedniku Novi glas sem zasledil novico, da je (italijanska) občina Trst ob 60-letnici Drage podelila plaketo Društvu slovenskih izobražencev! Na spremljevalni sliki je videti tržaškega župana Roberta Di- piazza v družbi sedanjega predsednika DSI Marjana Breclja, častnega predsednika DSI Sergija Pahorja in drugih sodelavcev Študijskih dni Draga. Treba je pojasniti, da je pri- znanje na plaketi napisano v obeh jezikih, italijanskem in slovenskem. Župan je v svo- jem govoru povedal marsikaj zanimivega: »Trst ima srečo, da gosti živahno in aktivno slovensko skupnost, ki predstavlja drago- ceno dediščino za mesto in prispeva h go- spodarski socialni in kulturni rasti območja, bogati našo identiteto in ponuja nove per- spektive razvoja«.

Lepe besede, čeprav bi se lahko pikolovsko zažrl v kakšnood njih, ki ni najbolj posreče- na (npr. da Trst gosti ... Slovenci v Trstu so v mestu prisotni že ničkoliko stoletij in ne kot gostje, pač pa domačini).

Kot rečeno, časi se spreminjajo in se tudi ljudje spreminjajo oz. se spreminjajo. Na- rodni dom v Trstu so italijanski fašisti zažgali, po stotih letih (in še katero leto več) pa so

ga italijanske oblasti vrnile v roke slovenske manjšine. Zdaj pa še to priznanje DSI, da se človeku kar milo stori in ima malo več upanja v Prešernove besede: da vremena Kranjcem bodo se zjasnila – oz. Primorcem ...

Ja, 60 let Drage, a o tem ni bilo še nič pisa- nega na teh straneh. Leta 1966 so se zbrali zamejski velmožje s prof. Jožetom Peterli- nom na čelu in razpravljali predvsem o za- mejski problematiki, tako v Italiji kot v Avstriji. Iz Avstrije je poročal dr. Valentin Inzko, a njega je spremljal mladi Zdravko – ki je bil tudi na letošnji Dragi!

Ko govorimo o Dragi, so ti študijski dnevi obdržali ime prvotnega prostora v istoimen- ski vasi, čeprav se vsi bolj spominjamo Finž- garjevega doma na Opčinah pri Trstu, kamor so se pred več desetletji preselili iz logistič- nih in organizacijskih potreb.

Kot vsako leto je v septembru Dragino tri- dnevsje. Prvo je bilo v petek, 12. septembra, ko so na tematiko Izzivi sobivanja razpravljali Daša Ličen, Peter Hribar in Peter Špacapan (sin lanuškega vaščana Bernarda Špacapana).

V soboto, 13. so razglabljali o Večeru Zahoda naša Bernarda Fink Inzko, dr. Ivan Štuhec in Karin Planinšek. Nedelja vedno prične s sveto mašo. Letos jo je daroval novi škofov vikar za Slovence na Tržaškem Tomaž Kunaver. Statistična ugotovitev: med približno sedemdesetimi verniki je prijateljica našela devet rojenih v Argentini ...

Po maši sta z naslovom Etične dileme ob koncu življenja razvila svoje ideje in dogna- nja Janez Dolinar in Lenart Škof. Popoldanski program je nosil naslov Svet, razpet med voj- no in mirom. O tem so govorili Božo Cerar, Jože Plut in Valentin Areh.

To je bil program letošnjih študijskih dni v strnjeni obliki. Težko ga je pisati in komentir- ati. Je pa res užitek slediti tako predavanjem kot diskusijam. K sreči si lahko pomagamo s tehniko in jih doživimo na posnetkih po jutub- ovem kanalu Draga Streaming.

A to je komaj delček vsega dogajanja pod šotorom v parku Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu. Ne pozabimo na Drago mladih, kjer so letos nagovarjali poslušalce s predavanjem Dra/oga mladih. Potem je bila na ogled razstava o življenju in delu ugledne- ga koroškega politika in šolnika dr. Joška Ti- schlerja, med drugim očeta slovenske gim- nazije v Celovcu. V soboto zvečer je bila tudi slovesna proslava šestdesetletnice teh štu- dijskih dni, na katerem so v video posnetku prikazali glavne trenutke Drage v teh prvih šestdesetih letih. Nadja Roncelli je predstavi- la tudi zbornik, ki ga je za to priliko uredila in v katerega je svoje vtise ob obletnici prispe- valo več predavateljev in udeležencev, bivših in sedanjih. V nedeljo popoldan je na Opčine prišla tudi predsednica RS Nataša Pirc Musar in nagovorila prisotne.

Čeprav je bilo o tem že pisano, naj spet

omenimo podelitev letošnje 14. Peterlinove nagrade (spet našemu) pesniku in akademi- ku Zorku Simčiču za njegove zasluge tako v izseljenski kot zamejski in matični Sloveniji. Upali smo, da ga bomo lahko videli, a kot je hčerka Ivana povedala: Draga praznuje 60 let, Zorko pa je že v 104. letu (dopolnil jih bo čez nekaj dni). Sicer pa je poslal pozdrave po videoposnetku.

Večkrat se stavi vprašanje, če so ti študijski dnevi še aktualni in potrebni. Pa je odgovor vedno pritrdilen. Naj gre Draga po Simčičevi poti do stotih let in še čez!

GB

Govorniki na zaključnem predavanju letošnje Drage: Valentin Areh, Jože Plut, Božo Cerar in moderator Tomaž Simčič

V SVOBODNI SLOVENIJI *pred 50 leti*

PROSLAVA 29. OKTOBRA IN DAN SLOVENSKE ZASTAVE - 1975

številka XXXIV - 30.10.1975

NE PODPIRAJMO LAŽI

Desetih smo se danes zbrali predstavniki organizirane slovenske skupnosti v Argentini, da slovesno proslavimo naš slovenski narodni praznik 29. oktober. Temu prazniku smo pred devetimi leti po odloku Narodnega odbora za Slovenijo pridružili dan slovenske zastave. V desetih letih smo se na teh proslavah spominjali tudi pomembnih dogodkov naše zgodovine in narodnih značilnosti: 50-letnice smrti slovenskega genija dr. Janeza Ev. Kreka, 50-letnice narodnega osvobojenja, ko je bil med nami naš nepozabni dr. Miha Krek, 50-letnice slovenske univerze; občudovali smo lepoto slovenskih narodnih noš in mladina nam je pokazala slovenske folklorne ples. Ponovno smo se spominjali trpečih bratov v zamejstvu in posebej onih na Koroškem. Lani smo obhajali 30-letnico ustanovitve Narodnega odbora za Slovenijo. Letošnja proslava Narodnega praznika je združena s spominom 30- obletnice našega odhoda v svet in največje tragedije našega naroda, pokola 12.000 slovenskih mož in fantov.

Največja laž in prevara

O grozotah okupacije med drugo svetovno vojno, ki so jih prizadeli slovenskemu narodu nacisti in fašisti smo pisali in govorili, še so nam v bolečem spominu. Vzroke našega odhoda v svet pa najdemo v žalostnem dejstvu, da se je v času okupacije in revolucije v naši domovini rodila največja laž v zgodovini slovenskega naroda. Tujci, nacisti in fašisti so z dejanji in besedami pokazali in priznali, da je njih namen uničiti slovenski narod. Neznatna komunistična partija Slovenije pa je ustanovila Osvobodilno fronto o kateri je govorila, da bo osvobodila slovenski narod. Pravi njen cilj pa je bil, da z lažjo in prevaro zamenja okove in mučilnice fašističnih in nacističnih okupatorjev z okovi in mučilnicami, ki so jih kovali rodnim bratom komunisti, ki so zavrgli vrednoto narodnosti in krščanstva. Z lažjo in prevaro in v sodelovanju z okupatorji jim je uspelo, da so prevzeli vlogo tujega rablja. Njihova laž in prevara sta bili tolikšni, da jim je svet verjel in molčal ali celo odobral, ko so morali desettisoči dati svoje življenje, ker so se uprli laži in prevari in branili svobodo.

Doslej smo častno opravili svoje poslanstvo

Mi smo šli pred 30 leti v svet kot pričevalci resnice, da nadaljujemo boj za svobodo slovenskega naroda. Odšli smo z železno voljo, da hočemo ostati živ del slovenskega naroda. Če pogledamo teh 30 let nazaj, lahko s ponosom, ugotovimo, da smo doslej častno opravili svoje poslanstvo. Že v begunskih taboriščih slovenski človek ni klonil. Ko boste brali v novem Zborniku Svobodne Slovenije dnevnik Angleža, člana vodstva taborišča na Koroškem, ki je sedaj univerzitetni profesor v Angliji, Vam bo v veliko zadoščenje, da je prav po delu, zadržanju in načelni jasnosti slovenskih beguncev spoznal in začel spoštovati slovenski narod. Zasluga teh beguncev je, da so kljub težkim okoliščinam prinesli dokaz o visoki kulturi slovenskega naroda. Tudi begunci v drugih taboriščih v Italiji in drugod so dokazali, da nismo ne zločinci ne izdajalci, ampak svobodoljuben narod, zvest izročilom svojih prednikov.

Če danes pogledamo naše delo v izseljenstvu prav tako s ponosom ugotovimo, da smo dokazali, da nismo ne izkoreninjenci,

ne suha veja odsekana od narodnega drevesa. Dokazali smo, da smo živ del našega naroda, ki je v svobodi s svojo vztrajnostjo na vseh področjih dosegel take uspehe, da bo naša slovenska politična emigracija lahko ponos še poznejšim rodovom. Imamo slovenske domove in slovenske postojanke od Avstralije preko Južne do Severne Amerike in Kanade. Slovenski politični izseljenec se je uveljavil kot posameznik in kot skupnost. Dokaz temu so stotine knjig, ki jih je izdala ta naša emigracija. Svobodna Slovenija prihaja med Vas že 27 let redno iz tedna v teden. Zborniki Svobodne Slovenije, ki so izšli doslej obsegajo blizu 7.000 strani. Tristo javnih delavcev, znanstvenikov, umetnikov, pesnikov in pisateljev je napolnilo teh 7.000 strani z najbolj kvalitetnimi doprinosi in so tako dali nenadomestljiv dokaz naše življenjske sile. Ugledna Slovenska Kulturna Akcija je izdala blizu 100 publikacij. Delo kulturnih ustvarjalcev, ki se uveljavljajo tudi v mednarodnem svetu, so ponos ne samo nam, ampak vsemu slovenskemu narodu. Naša pesem nas častno predstavlja v svetu. Imamo verske in mladinske liste, imamo lastne cerkve, imamo slovensko šolstvo, bogato organizacijsko življenje in močne gospodarske ustanove in podjetja, še in še bi lahko naštevali. Za vse to je slovenski politični izseljenec žrtvoval milijone in sto milijone finančnih sredstev in se večkrat odrekel osebni ugodju, da je prinesel svoj delež mogočni zgradbi našega emigracijskega življenja.

Posebej pa moramo omeniti z vsem spoštovanjem tiste, ki so že v begunskih letih, posebno pa v izseljenstvu, poleg svojega dela za vsakdanji kruh v svojem idealizmu žrtvovali milijone in milijone ur svojega prostega časa zato, da smo na duhovnih dobrih tako bogati. Niso zahtevali plačila. Idealizem, ki ga materialistični svet ne pozna več, najmanj pa komunizem v naši domovini, je bil gonilna sila njihovemu požrtvovalnemu delu. Poskušajte samo izračunati, koliko časa sta na primer žrtvovala učiteljica in učitelj, ki skozi tri desetletja vzgajata slovensko mladino. Iz tedna v teden učita mladi rod slovenski jezik, slovensko zgodovino in budita ljubezen do slovenstva. Koliko časa so žrtvovali naši veroučitelji, ki so v naša srca sejali krščanskih resnic! Koliko časa so žrtvovali uredniki listov in revij! Vse to iz idealizma in ljubezni do slovenskega naroda, če boste računali samo 5 tedenskih ur, pa je občutno premalo, boste prišli do presenetljivih rezultatov.

To je samo bežen pogled, kar je naša emigracija ustvarila v tridesetih letih Vsega tega kar imamo, se komunisti v domovini najbolj bojijo. Naš idealizem, naša ustvarjalnost, naše kulturno delo in neuničljivo slovenstvo so naše najmočnejše orožje v boju proti komunističnemu režimu. Zavedajmo se tega in storimo vse, da bomo to, za komuniste tako nevarno orožje še bolj izpopolnili in še bolj učinkovito uporabljali.

Slovensko narodno predstavništvo

Imamo pa tudi slovensko narodno predstavništvo v svetu — Narodni odbor za Slovenijo. Imamo ga in ohranimo ga. Brez njega naša izseljenska zgradba ne bi bila popolna. Narodni odbor niti kot ustanova, niti njegovi posamezni člani niso opustili nobene priložnosti, da so svetu predstavljali slovenski narod in kazali na krivice, ki jih mora trpeti. Narodni odbor je predstavnikom svobodne-

ga sveta ponovno neposredno ali posredno dokazoval, da ima tudi slovenski narod pravico do svobode in do uživanja temeljnih človeških pravic, katerih mu komunistični režim v domovini ne priznava. Ponovno smo se zavzeli za naše trpeče brate v zamejstvu na Koroškem in v slovenskem Primorju. O delu Narodnega odbora ste marsikje brali. Ne pa vsega, ker so večkrat utemeljeni razlogi, ki branijo publiciteto.

Narodni odbor za Slovenijo je izoblikoval naš narodni program , ki ga je jasno povedal ob svoji 30-letnici. Izhodišče je slovenska narodna država, katere ustanovitev je Narodni odbor proglasil pred 30 leti. Narodni odbor je ponovno poudaril, da je slovenski narod suveren in ima pravico sam odločati o svoji usodi. Te pravice mu nihče ne sme kratiti. Prepričani smo, da bo slovenski narod v svoji zrelosti, po stoletnih življenjskih izkušnjah in s pogledom na svetovni položaj sam pravilno odločil, kakšna naj bo povezava slovenske narodne države z drugimi južnoslovanskimi narodi in državami. Ni važno v katero definicijo skupnosti držav naj bi spadala ta povezava. Saj si še teoretiki mednarodnega prava niso edini o teh definicijah. Važno je, da svobodni slovenski vladi nihče ne bo smel kratiti pravice, da ne bi sama odločala o slovenskem političnem, gospodarskem in kulturnem življenju in da ne bi sama neposredno dvigala svoj glas na mednarodnih forumih in podvzemala neovirano korake v dobrobit slovenskega naroda.

Osvobodilne fronte še obstajajo

Danes, na proslavi našega narodnega praznika, ob dnevu slovenske zastave in 30-letnice našega odhoda v svet, Vas rotim in pozivam: naj nas naši dosedanji uspehi ne uspravajo. Naše delo še ni končano. Nasprotno, še globlje moramo zaorati in še večja mora postati naša delavnost. Nikar ne mislite, da osvobodilna fronta v Sloveniji ne obstaja več. Res je, da komunizem nastopa odkrito in danes ne skriva, da je njegov glavni cilj komunistična diktatura na temeljih marksizma. Komunistični režim ne zatira osnovnih pravic le v Sloveniji, ampak sega njegovo uničevalno delo preko meja med zamejske Slovence. Ti si prizadevajo, da bi ohranili slovensko narodnost, slovensko zavest. Komunistični režim v Sloveniji in Jugoslaviji pa podpira širjenje marksizma, slovenske narodnosti mu ni mar. Zamejski Slovenci so podobni človeku, ki se utaplja in kliče po pomoči. Matična domovina pa nudi zamejskim Slovencem, ki se utapljajo v germanstvu in italijanstvu pomoč le v toliko, kolikor to služi marksizmu, ne pa ohranjevanju slovenstva.

Komunistični režim sega tudi med nas v izseljenstvu. Vztrajno si prizadeva, da bi ohranil naše delo. Ne omahujmo, niti za trenutek. Saj je naša pot edino pravilna. Slovenski pesnik in pisatelj, ki se je med revolucijo povsem povezal s komunisti in podpiral njihove cilje, je po 30 letih priznal pokol slovenskih domobrancev in pred par tedni izjavil nemškemu novinarju, da je danes prepričan, da se krščanski socialni nauk ne more družiti z idejami komunizma. To je spoznala večina slovenskega naroda pred več kot 30 leti in o tem je bilo prepričanih deset in deset tisočev naših bratov, ki so dali življenje za to prepričanje.

Kakor smo pred tridesetimi leti imeli jasne pojme o komunizmu in marksizmu in o osvo-

bodilni fronti, tudi danes glejmo z odprtimi očmi razvoj v svetu. Komunisti so pod najrazličnejšimi imeni razširili osvobodilne fronte po vseh kontinentih. Struktura sveta je danes taka, kot je bila pri nas v času revolucije. Na eni strani komunisti z raznimi osvobodilnimi frontami, z njihovimi zapeljanci, naivneži in špekulanti. Nasproti so jim tisti, ki jasno vidijo načrte teh komunističnih front. Vmes pa je nevarna sredina, ki ponavlja komunistične propagandne fraze in je nevarnejša kot osvobodilne fronte same.

Ne podpirajmo laži

Ko danes Solženicin kliče državnikom sveta: „ne podpirajte laži,“ si mnogi od teh mašijo ušesa ali mu zapirajo vrata. V svoji kratkovidnosti žal ne verjamejo njegovim trditvam.

Mi smo šli v svet kot pričevalci resnice. Sledimo klicu Solženicina in ne podpirajmo laži! Vem, da bo kdo ugovarjal: saj jaz vendar ne podpiram laži. Pomisli, dragi prijatelj, če je to res. Mi smo ideološka-politična emigracija z jasno določeno nalogo in dolžnostjo: ohranjati v svetu slovenstvo, ki je nerazdružljivo z duhovnimi vrednotami krščanstva in pomagati domovini do svobode. Pomisli, če ne podpiraš laži, če si brezbrizen do teh dolžnosti in nalog? Pomisli, če ne podpiraš laži, če se nočeš vključiti v našo izseljensko skupnost in je ne podpiraš pri njenih prizadevanjih? Pomisli, če ne podpiraš laži, če odklanjaš slovensko knjigo, slovenski list in revijo, ki iščejo in odkrivajo resnico? Pomisli, če ne podpiraš laži, kadar govoriš, da ti ni za politiko? Ali ni politično delo, delo za blagor skupnosti? Ali ti je res vseeno, če ne boš smel svojih otrok vzgajati na temelju krščanskih resnic, in jih boš moral prepustiti tovarišu učitelju ali tovarišici učiteljici v šoli, da jim bodo proti tvoji volji vcepljali materialistični marksizem, kakor je to danes v domovini? In če hodiš domov na obisk, ali ne podpiraš laži, če nočeš videti kako komunistični režim izvaja nasilje nad svobodo duha in zatira osnovne človeške pravice? Če nočeš videti kaj trpijo starši v domovini, ki bi radi rešili svoje otroke pred materialističnim komunizmom? Nič ti ne očitam, toda premisli, če ne podpiraš laži ob obisku v domovini tudi tedaj, ko si ne upaš s ponosom povedati, kaj vse je naša emigracija zgradila in ustvarila z lastnimi žrtvami in nedosegljivim idealizmom.

Prijatelji. Danes slavimo naš narodni praznik 29. oktober. Zavedajmo se, da pot do 29. oktobra 1918 ni bila lahka, šla je skozi ječe in morišča, streljanja in preganjanja. Trda je bila ta pot. Naši predniki so vztrajali in zmagali.

Danes, ob spominu na tridesetletnico našega odhoda v svet, pošljimo na naš narodni praznik in dan slovenske zastave pozdrave vsem političnim izseljencem na vseh kontinentih, zatiranim bratom v zamejstvu in onim v domovini, ki živijo v okovih komunizma. Delajmo na tem, da se bomo vsi, ki hočemo slovenskemu narodu svobodo, kljub komunističnim poskusom da to preprečijo, duhovno povezali. Ustvarili bomo silo, ki bo nepremagljiva. Vsi pa tudi sklenimo, da ne bomo nikdar podpirali laži! To bo najlepša proslava našega narodnega praznika in najlepša počastitev slovenske zastave.

Miloš Stare

KOLEDAR

25. oktobra

Koncert zbora Emil Adamič ob 18.00
SKA - Večer o Magdalení Gornik v Slovenski hiši ob 19.30
1. novembra

50. obletnica mašništva Petra Opeke
2. novembra

Obletnica na Pristavi
8. novembra

Zaključna prireditev SSTRMB
9. novembra

Obletnica in Slovenski dan v Slovenski vasi
15. novembra

Veselica mednarodnih plesov na Pristavi
16. novembra

Skupni mladinski dan v Slomškovem domu
22. novembra

Predstavitve knjige o Marjanu Grumu v La Boci

Učiteljski pevski zbor Slovenije

“Emil Adamič” v Buenos Airesu

SOBOTA, 25. 10. 2025, Slovenska hiša, obisk in delavnice srednješolskega tečaja Marka Bajuka ob 15.00, koncert ob 18.30

TOREK, 28. 10. 2025, Centro Naval de Bs. As. Florida y Av. Córdoba, koncert ob 19.00

SREDA, 29. 10. 2025, Centro Cultural del Municipio de Hurlingham, koncert ob 20.30

SOBOTA, 1. 11. 2025, Slovenska hiša, obisk in delavnice za učence osnovnih šol v Buenos Airesu ob 9.00, koncert ob 11.00; maša ob 18.00, praznovanje 50-letnice duhovništva p. Petra Opeke

NEDELJA, 2. 11. 2025, Slomškov dom, maša ob 9.00

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”
“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

OPOMIN

Reven upokojenec, ki mesečno prejema minimalno pokojnino je iz solidarnosti brezplačno pomagal slabovidnemu sosedu prepleskati hišni pristrešek. Zaradi anonimne ovadbe je solidarnega upokojenca obiskala inšpekcija finančne uprave, ki je njegovo pomoč ocenila kot delo na črno, naredila zapisnik in mu pripisala kazen v višini treh njegovih pokojnin.

Zgodba je hitro zaokrožila po medijih in sprožila ogorčenje javnosti. Upokojenec je prejel okoli 150 klicev in sporočil podpore na dan, večina mu je izražala sočutje in ogorčenje nad državo, ki kaznuje pomoč in solidarnost.

Upokojenec je hitro dobil brezplačno pravno pomoč in se na odločbo pritožil. Na finančni upravi so primer ponovno preučili in, čeprav so potrdili, da je šlo za delo na črno, so “upoštevali olajševalne okoliščine, ker je

bilo delo opravljeno v manjšem obsegu, storilec pa je ta prekršek storil prvič in zakonodaje ni poznal”, ukinili kazen in se odločili le za opomin.

Smešna pravljica? Nikakor ne, to je resnična zgodba.

Kje, dragi bralec, misliš, da se je to zgodilo? V Argentini? V kakšni “banana republiki”? Tudi ne: v raju pod Triglavom!

O opominih in opozorilih je mnogo pregovorov, lahko bi katerega izmed njih prebrali inšpektorji finančnega urada republike Slovenije!

- Vsak poraz je opomin, ne konec poti. (slovenski pregovor)
- Kdor opozori, ni izdajalec. (španski pregovor)
- Trn izkušenj je vreden več kot gozd opozoril. (James Russell Lowell, ameriški pesnik, kritik in diplomatik)
- Tišina je najglasnejše opozorilo. (slovenski pregovor)

- Boljši je očitena opomin kakor hlinjena lju-bezen. (Sveto pismo, Pregovori 27:5)
- En opomin je vreden tisoč obžalovanj. (angleški pregovor)
- Vsaka izkušnja je opomin, le če znaš prisluhniti. (slovenski pregovor)
- Zgodovina je priča preteklosti, vzor sedanjosti in opomin za prihodnost. (Miguel de Cervantes Saavedra, španski pisatelj)
- Kdor opozarja, koristi. (nemški pregovor)
- Ne zametuj, sin moj, Gospodove vzgoje: njegov opomin naj ti ne bo nadležen. (Sveto pismo, Pregovori 3:11)
- Opomin brez posluha je kot zvon brez glasu. (slovenski pregovor)
- Opozorjen človek velja za dva. (francoski pregovor)

Zbral: Jože Jan

Nedelja, 9. novembra 2025

70. SLOVENSKI DAN

73. OBLETNICA DRUŠTVA SLOVENSKA VAS

Vredno in ponosno je živeti slovenstvo!

Tone Kuntner

10.00 Zbiranje gostov, dviganje zastav.

10.30 PONOVI TEV ZLATE MAŠE g. PETRA OPEKA na dvorišču šole Marije Kraljice.

13.00 Prijateljsko kosilo.

16.00 KULTURNI PROGRAM. Prosta zabava. Sodeluje skupina Potomci.

Mons. J. Hladnik 3970. Slovenska vas v Lanusu

REPUBLIKA SLOVENIJA URAD VLADE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

MARTINOVANJE

2025

Zdravica dveh kultur

NOVEMBER 20 - 21 - 22 - 23

ČETREK

Obisk in delavnice Slovenskega društva v Buenos Airesu

PETEK

Obisk in delavnice Slovenskega društva v Buenos Airesu

SOBOTA

Obisk in delavnice Slovenskega društva v Buenos Airesu

NEDELJA

Obisk in delavnice Slovenskega društva v Buenos Airesu

“... iz bogate polnosti mističnih darov, ki jih je Bog podaril mistikini Magdalení Gornik, da bi nas okreplil v veri in vodil k sebi, je moglo izročiti in poudariti naslednje resnice: Marije, evharistije, odrešitve in večno življenje.”

Slovenska kulturna akcija in Slovensko dušnopastirstvo vabita na večer posvečen slovenski mistikini

MAGDALENI GORNÍK

v soboto 25.oktobra ob 19.30 uri v dvorani dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši

Projekcija filma – okrogla miza. Po predstavitvi vabljene na pogostitev in družabnost.

Prostovoljni prispevki bodo namenjeni za knjižne stroške Slovenske hiše

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SLAR
CÁMARA DE COMERCIO ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.

SVOBODNA SLOVENIJA | Glasilo Slovencev v Argentini

Ustanovitelj Miloš Stare

Lastnik društvo Zedinjena Slovenija

Predsednik Jure Komar

Urednika:

Mariana Poznič, Jože Jan

Oblikovanje:

Leila Erjavec, Sofia Komar

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LI BRE

Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina

email svobodna.ba@gmail.com

www.svobodnaslovenija.com.ar

Podpisani članki lahko ne izražajo mnenja in uredniške usmeritve Svobodne Slovenije.